

Besluit **Besluit strekkende tot het verlenen van accreditatie (na herstel) aan de opleiding wo-bachelor Geschiedenis van de Universiteit Leiden**

Gegevens

	Naam instelling	: Universiteit Leiden
datum	Naam opleiding	: wo-bachelor Geschiedenis (180 EC)
29 april 2016	Varianten opleiding	: deeltijd, voltijd
onderwerp	Afstudeerrichtingen	: Algemene geschiedenis, Economische geschiedenis, Middeleeuwse geschiedenis, Oude geschiedenis, Sociale geschiedenis, Vaderlandse geschiedenis NB: met ingang van het studiejaar 2015-2016 zijn Amerikaanse geschiedenis en Zeegeschiedenis als afzonderlijke afstudeerrichting komen te vervallen. Geschiedenis van de Europese expansie en globalisering en Minderheden en migratiegeschiedenis vervielen in 2014-2015 als afzonderlijke afstudeerrichting.
Besluit accreditatie wo-bachelor Geschiedenis van de Universiteit Leiden (004347) ons kenmerk NVAO/20160820/LL bijlagen 2	Locatie opleiding	: Leiden
	Datum aanvraag 1	: 30 december 2013
	Datum goedkeuren	
	Panel 1	: 23 oktober 2012
	Datum eerste locatiebezoek	: 22 en 23 januari 2013
	Datum eerste visitatierapport	: 28 oktober 2013
	Datum herstelplan	: april 2014
	Datum herstelbesluit NVAO	: 30 juni 2014
	Datum tweede locatiebezoek	: 12 oktober 2015
	Datum tweede visitatierapport	: 12 november 2015
	Datum aanvraag 2 (na herstel)	: 30 november 2015
	Instellingstoets kwaliteitszorg	: ja, positief besluit van 2 juli 2013

Voorgeschiedenis

Op 30 december 2013 ontving de NVAO van Universiteit Leiden een accreditatieaanvraag voor de opleiding wo-bachelor Geschiedenis vergezeld van een paneladvies waarin de standaarden 2 (onderwijsleeromgeving) en 3 (toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties) en daarmee het eindoordeel als onvoldoende zijn beoordeeld. De NVAO nam vervolgens op 30 juni 2014 een besluit tot het verlengen van de accreditatietermijn (zogenoemd herstelbesluit) van de opleiding met een periode van twee jaar, derhalve tot en met 29 juni 2016.

Pagina 2 van 10 Op 30 november ontving de NVAO een nieuwe accreditatieaanvraag vergezeld van een rapport van een tweede panel, waarin de betreffende standaarden nu positief zijn beoordeeld. Twee leden uit het oorspronkelijke panel maakten deel uit van het tweede panel. De opleiding heeft naar het oordeel van het tweede panel binnen de herstelperiode van twee jaar de nodige verbeteringen doorgevoerd voor de standaarden 2 en 3. Het is van mening dat de opleiding na het doorvoeren van de verbeteringen voor deze standaarden thans het vereiste niveau heeft bereikt.

Beoordelingskaders

- Artikel 5a. 12a. van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Stb. 2010, 293);
- Accreditatiebesluit WHW (Stb. 2011, 536);
- Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling van de NVAO (Stcrt. 2010, nr 21523).

Bevindingen

De NVAO stelt vast dat in beide visitatierapporten te samen deugdelijk en kenbaar is gemotiveerd op welke gronden de kwaliteit van de opleiding na herstel voldoende is bevonden.

Advies van het eerste visitatiepanel (eerste beoordeling)

Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties (voldoende)

De opleidingen Geschiedenis in Leiden worden in de kritische reflectie gepositioneerd als brede opleidingen met veel historische subdisciplines die vrijwel alle perioden van oudheid tot heden, en vrijwel de gehele wereld bestrijken. Geografisch richt de opleiding zich op het westen en de relatie van het westen met de rest van de wereld. De interactie tussen geografische regio's, die tot uiting komt in thematieken zoals migratie, acculturatieprocessen, imperialisme en globalisering, vormt een samenbindend element in de opleidingen. Studenten genieten in beide programma's veel keuzevrijheid; zij kunnen naar gelang hun interesses kiezen voor maximale breedte of sterke specialisatie.

De eindkwalificaties van de opleidingen Geschiedenis zijn voldoende toegesneden op het Leidse profiel, dat gekenmerkt wordt door een breed onderwijsaanbod met veel keuzemogelijkheden voor studenten. De commissie ziet wel mogelijkheden om dit profiel scherper te definiëren, zodat nog beter zichtbaar wordt waarin de Leidse opleidingen zich willen onderscheiden. Daarnaast verdient het naar het oordeel van de commissie aanbeveling om de voorbereiding van studenten op de beroepspraktijk te concretiseren in de beoogde eindkwalificaties.

Het eerste panel (hierna commissie) heeft vastgesteld dat de eindkwalificaties van de opleiding aansluiten bij het domeinspecifiek referentiekader. Daarmee sluiten zij ook aan bij de internationale eisen voor de inhoud van de opleiding Geschiedenis. De commissie heeft daarnaast vastgesteld dat het niveau en de oriëntatie van de opleiding adequaat zijn vertaald naar de eindkwalificaties.

Standaard 2: Onderwijsleeromgeving (onvoldoende)

Het eerste jaar van de bacheloropleiding bestaat volledig uit verplichte onderdelen. Studenten besteden 30 EC aan overzichtskennis in de zes hoofdonderdelen van de studie: Oude geschiedenis, Middeleeuwse geschiedenis, Algemene geschiedenis (via de vakken

Pagina 3 van 10 Nieuw Tijd en Contemporaine Tijd), Economische geschiedenis en Sociale geschiedenis (beide onderdelen komen in een gezamenlijk vak aan de orde) en Vaderlandse geschiedenis. Daarnaast oefenen studenten hun vaardigheden in aan de hoorcolleges gekoppelde werkcolleges (10 EC), schrijven zij twee werkstukken in het kader van themacolleges (15 EC) en krijgen zij een eerste kennismaking met de geschiedtheorie (5 EC). Vanaf het tweede studiejaar specialiseren de studenten zich in Oude geschiedenis, Middeleeuwse geschiedenis, Algemene geschiedenis, Economische geschiedenis, Sociale geschiedenis of Vaderlandse geschiedenis. Eventueel kunnen studenten zich specialiseren in een subspecialisatie binnen deze hoofdonderdelen, die ook als afstudeerrichting gelden, te weten Amerikaanse geschiedenis, Geschiedenis van de Europese expansie en globalisering, Minderheden- en migratiegeschiedenis en Zeegeschiedenis.

In het tweede en derde jaar van de bacheloropleiding volgen studenten minimaal 40 EC aan onderwijs in de door hun gekozen richting.

In deze specialisaties wordt de kennis uit het eerste jaar verbreed en verdiept. Zij volgen daartoe een tweedejaars hoorcollege van 5 EC, evenals een werkcollege van 10 EC en een derdejaars seminar van 10 EC. Ook moet het gekozen onderwerp van het bachelor-eindwerkstuk van 15 EC passen binnen de gekozen specialisatie.

In de postpropedeuse besteden studenten verder 10 EC aan de verplichte vakken Geschiedfilosofie en Wetenschapsfilosofie, 50 EC aan verdieping of verbreding (in de vorm van een minor, een stage of keuzevakken) en maximaal 20 EC aan andere afstudeerrichtingen binnen de bacheloropleiding Geschiedenis.

De bacheloropleiding Geschiedenis kan in deeltijd worden gevolgd. De studieduur van de deeltijdse bacheloropleiding bedraagt negen semesters. Deeltijdstudenten volgen nagenoeg hetzelfde programma als voltijdstudenten.

De bacheloropleiding Geschiedenis beoogt veel keuzevrijheid te bieden en heeft daarom gekozen voor een breed onderwijsaanbod. De commissie herkent dit brede aanbod in de specialisaties die de opleiding aanbiedt en is hier positief over. Voorwaarde voor de keuzevrijheid is echter, zo stelt de commissie vast, dat de opleiding kan garanderen dat studenten alle beoogde eindkwalificaties realiseren. De commissie concludeert dat dit in de eerste plaats betekent dat de leerdoelen per cursus dermate concreet geformuleerd worden dat hun relatie tot de eindkwalificaties inzichtelijk wordt. Een tweede vereiste is dat er voldoende toezicht is op de samenhang en opbouw van iedere individuele leerroute. De commissie heeft tijdens het bezoek geconstateerd dat de leerdoelen bij de door haar bestudeerde cursussen niet concreet zijn geformuleerd. Daardoor is niet voldoende verifieerbaar op welke manier de leerdoelen van de cursussen bijdragen aan het realiseren van de eindkwalificaties van de opleidingen. De leerplannen bieden, zo heeft de commissie vastgesteld, onvoldoende houvast voor een samenhangend en stevig opgebouwd programma.

Ondanks dat de commissie voldoende thematische samenhang ziet in de verschillende afstudeerrichtingen, is het haar niet duidelijk geworden op welke manier de opleiding waarborgt dat alle leerroutes uiteindelijk leiden tot het behalen van dezelfde eindkwalificaties.

De commissie rekent het de opleiding aan dat zij de afgelopen jaren niet op structurele wijze werk heeft gemaakt van de adviezen van externe commissies. Ook de weerstand die de

Pagina 4 van 10 commissie tijdens het bezoek waarnam tegen het vastleggen van procedures, heeft meegespeeld in haar oordeel. De commissie heeft geconstateerd dat de opleiding te lijden heeft gehad onder een weinig reflectieve cultuur, waarbinnen het afleggen van verantwoording als een onnodige last wordt ervaren. De commissie betreurt deze zienswijze. Zij benadrukt dat zij waardering heeft voor de manier waarop de opleidingen het onderwijs willen vormgeven, met als doel om studenten en docenten maximale keuzevrijheid te bieden. Ook is zij te spreken over de manier waarop het onderzoek van de docenten verweven is in het onderwijs. Desondanks heeft de commissie moeten vaststellen dat de bacheloropleiding Geschiedenis door het gebrek aan structurering en toezicht niet kan garanderen dat alle studenten alle eindkwalificaties behalen.

De commissie acht het voor de bachelorstudenten van groot belang dat er meer regie gevoerd wordt op het concretiseren van leerdoelen van de verschillende cursussen, het inzichtelijk maken van de relatie van deze leerdoelen met de eindkwalificaties en de toetsen en dat er meer regie gevoerd wordt op de invulling van de verschillende leerplannen. Zo moet duidelijk worden op welke manier de student met het programma de eindkwalificaties kan behalen.

De commissie heeft vastgesteld dat het onderwijs van de opleiding dicht op het onderzoek van docenten ligt. Studenten ontwikkelen zo voeling met de praktijk van wetenschappelijk onderwijs en zijn geïnformeerd over de belangrijkste onderzoeksthema's van de docenten. In de opleiding zijn onderzoeksvaardigheden vanaf het eerste jaar in de opleiding verweven. Bachelorstudenten schrijven direct vanaf de propedeuse werkstukken en vanaf het tweede studiejaar ieder semester een omvangrijk paper. Het valt de commissie op dat in de trajecten voor de eindwerkstukken van de bachelorstudenten de keuzevrijheid opnieuw een grote rol speelt. De student kiest zelf een docent die hem helpt bij het opstellen van een onderwerp en probleemstelling. Samen met de studiecoördinator maakt de student een afstudeerplan. De commissie waardeert deze aanpak en de geboden keuzevrijheid. Wel adviseert de commissie om duidelijke deadlines met de studenten af te spreken. Inmiddels biedt de opleiding studenten een vrijblijvend seminar, als een vorm van begeleiding bij het eindwerkstuk, zodat zij iets meer houvast krijgen. De commissie adviseert de opleiding dit seminar verplicht te stellen. Ook zouden docenten studenten meer moeten stimuleren om de voorgeschreven tijd voor het eindwerkstuk niet te overschrijden. De commissie wil de bacheloropleiding nadrukkelijk wijzen op de manier waarop de masteropleidingen Geschiedenis en International Relations hun studenten begeleiden in het afstuderen. De commissie adviseert de bacheloropleiding Geschiedenis vergelijkbare maatregelen te treffen.

Het onderwijs wordt verzorgd door gemotiveerde en betrokken docenten met geschikte inhoudelijke en didactische expertise. De commissie concludeert dat er voldoende personeel is om het onderwijs te verzorgen en dat de werkdruk niet als te hoog ervaren wordt. Studenten zijn tevreden over de begeleiding die hen wordt geboden en over de toegankelijkheid van de docenten. De commissie heeft hier waardering voor, vooral gezien het grote aantal studenten.

De opleidings specifieke kwaliteitszorg voldoet. De commissie heeft in de gesprekken met de opleidingscommissie vastgesteld dat deze voldoende invloed kunnen uitoefenen op de kwaliteit van het onderwijs. Ook heeft de commissie vastgesteld dat het onderwijs structureel geëvalueerd wordt.

De commissie heeft aandacht besteed aan de evaluatie van de kwaliteit van de toetsing en heeft vastgesteld dat de toetsen in de opleiding voldoende gevarieerd zijn. Het type college is bepalend voor de toetsvorm en daarnaast hecht de opleiding veel waarde aan werkstukken om de schrijfvaardigheid van studenten te meten. De commissie waardeert dit omdat dit past bij het academische karakter van de opleiding.

De commissie heeft beoordeeld in welke mate de toetsen van de opleiding aansluiten op de leerdoelen van de cursussen. Zij heeft onder Standaard 2 vastgesteld dat de leerdoelen summier en niet toetsbaar geformuleerd zijn. Na bestudering van het toetsbeleid en verscheidene tentamens concludeert zij dat een expliciete koppeling van leerdoelen en toetsen in een aantal gevallen ontbreekt. Ook stelt de commissie vast dat studenten niet voor alle cursussen op dezelfde manier worden geïnformeerd over beoordelingscriteria en toetsprocedures. De commissie beveelt de opleiding aan deze informatie altijd ook in de cursusbeschrijving in de studiegids op te nemen

De opleiding heeft inmiddels het vier-ogen principe ingevoerd bij de beoordeling van de eindwerken, en schriftelijke en mondelinge tentamens. De onafhankelijkheid van de tweede beoordelaar is bij eindwerkstukken een aandachtspunt. De commissie adviseert om de werkwijze van de masteropleiding International Relations over te nemen. Hier stelt de examencommissie vast wie de beoordelaars zijn.

De commissie is van oordeel dat de opleiding nog te weinig vorderingen hebben gemaakt op het gebied van kwaliteitsborging van de toetsing. De commissie is op de hoogte gesteld van initiatieven die de examencommissie in gang heeft gezet, maar heeft onvoldoende bewijs gezien dat deze reeds onderdeel zijn van een vastgestelde beleidscyclus. De commissie adviseert de eindverantwoordelijken van de opleiding te investeren in ondersteuning van de examencommissie, zodat zij zo snel mogelijk haar nieuwe rol op het gebied van kwaliteit van toetsen kan realiseren en borgen.

Omdat de commissie heeft vastgesteld dat vier van de vijftientig geselecteerde eindwerkstukken van de bacheloropleiding Geschiedenis van onvoldoende niveau zijn, heeft de commissie vastgesteld dat het gerealiseerd eindniveau van de bacheloropleiding onvoldoende is. Daarnaast weegt de commissie in haar oordeel expliciet mee, dat niet voldoende verifieerbaar is in welke mate de opleiding kan garanderen dat alle eindtermen worden getoetst. Door het brede karakter van de opleiding en de ruime keuzes die de studenten kunnen maken, is meer toezicht daarop onontbeerlijk.

Advies van het tweede visitatiepanel (beoordeling gerealiseerd herstel)

Het visitatierapport 2013 beoordeelde de bacheloropleiding Geschiedenis als onvoldoende. Verbetering was nodig op de volgende punten:

- het aanbrengen van meer samenhang in het curriculum;
- explicatie van de leerdoelen per studieonderdeel;
- versterking van de begeleiding van de studenten bij hun keuzeproces;
- borging van het academische eindniveau van de bachelor;
- borging van de kwaliteit van toetsing;
- aanvullende beleidsinitiatieven ten aanzien van de aansluiting bij de beroepspraktijk, inzicht in de maatschappelijke relevantie en de basiskwalificatie onderwijs;
- realisatie van een cultuuromslag in de opleiding.

Pagina 6 van 10 In een herstelplan zette de opleiding uiteen hoe het verbetering wilde aanbrengen op de kritiekpunten. Het tweede visitatiepanel (hierna panel) heeft tijdens een locatiebezoek onderzocht of de verbetering tot stand is gebracht.

De opleiding heeft het curriculum vernieuwd. De samenhang van het programma is versterkt doordat het nieuwe curriculum is opgebouwd aan de hand van leerlijnen. Daarnaast is de vroegere vrije verbredings- en verdiepingsruimte vervangen door twee verplichte opleidingsbrede kerncolleges en door twee hulpvakken. De kerncolleges grijpen terug op wat studenten in het eerste studiejaar hebben geleerd en leggen verbanden tussen de verschillende tijdperiodes. Aan elk kerncollege zijn werkcolleges gekoppeld waarin de studenten leren de algemene concepten toe te passen. De samenhang wordt verder bevorderd doordat de opleiding de einddoelen en leerlijnen heeft vertaald naar specifieke en concrete leerdoelen per type college. Met uniform gemaakte cursusbeschrijvingen en collegeschema's hanteert de opleiding een systematische aanpak die alle betrokkenen duidelijkheid geeft over de te bereiken leerdoelen. Het panel stelt vast dat de programmawijzigingen ertoe hebben geleid dat het curriculum een meer samenhangend geheel is geworden. Dit wordt ook door de studenten zo ervaren. Mede door de afstemming tussen en binnen de vakken kan de opleiding nu garanderen dat alle afgestudeerden de beoogde eindkwalificaties behaald hebben.

De studiebegeleiding is geïntensiveerd. Anders dan voorheen is nu per richting duidelijk aangegeven uit welke hoorcolleges, werkcolleges en hulpvakken studenten kunnen kiezen. De studenten worden hierover uitgebreid en tijdig geïnformeerd zodat ze daarop hun individuele studieplan kunnen baseren. De studiecoördinator is door de examencommissie gemandateerd de studieplannen goed te keuren. De begeleiding bij de bacheloreindwerkstukken is versterkt. Naast de individuele begeleiding volgen de studenten sinds september 2014 verplichte scriptieseminars. Het is nog te vroeg om te kunnen vaststellen of deze aanpak leidt tot minder studievertraging, maar docenten en studenten zijn tevreden over de nieuwe aanpak. Het panel vindt het positief dat bij de scriptieseminars is gekozen voor een vakoverstijgende opzet.

De opleiding ontplooit verschillende concrete initiatieven om studenten voor te bereiden op de beroepspraktijk. De rol van stages daarbij kan nog versterkt worden. Het panel adviseert dan ook het beleid op dit punt actief voort te zetten.

Het panel heeft gezien dat de opleiding sinds de visitatie van 2013 een cultuuromslag tot stand heeft gebracht. Direct na ontvangst van het rapport is er intensief overlegd, in eerste instantie in vijf taskforces. De twee belangrijkste succesfactoren in de gerealiseerde cultuuromslag zijn de onderwijsvergadering en de opleidingssecretaris. De onderwijsvergadering biedt alle docenten de gelegenheid mee te discussiëren over de implementatie van de vernieuwing en draagt zo bij aan het draagvlak. De opleidingssecretaris zorgt samen met de opleidingsvoorzitter voor het bewaken en stroomlijnen van de communicatie en bewaakt de kaders en afspraken. De opleidingssecretaris en de onderwijsvergadering dragen bij aan een cultuuromslag die ook daadwerkelijk duurzaam is en standhoudt op de lange termijn. Het panel moedigt de opleiding aan deze succesfactoren te behouden. Daarnaast zijn inhoudelijke samenwerking en uitwisseling tussen docenten van verschillende secties onderdeel van de cultuuromslag. Deze inhoudelijke samenwerking wordt bevorderd door de opleidingsbrede kerncolleges, hulpvakken en scriptieseminars en doordat scripties beoordeeld worden door lezers uit verschillende secties.

Pagina 7 van 10 De opleiding heeft de kwaliteit van de toetsing sinds 2013 op verschillende manieren verhoogd. De eerste stap was de expliciete koppeling tussen leerdoelen en toetsing die beschreven staat in de cursusbeschrijvingen en collegeschema's. In de tweede plaats is het vier-ogenprincipe uitgebreid: niet alleen achteraf, bij de beoordeling van tentamens en eindwerken, maar ook vooraf, bij het opstellen van tentamens.

Om de beoordeling van studenten bij werkcolleges, seminars en hulpvakken uniform te maken zijn beoordelingsformulieren ontwikkeld die op het panel in eerste instantie erg uitgebreid overkwamen. Niet alles hoeft echter even gedetailleerd te worden ingevuld. De studenten waarderen de systematische beoordeling.

De examencommissie zet zich actief in voor de kwaliteitsborging van toetsing. Ze heeft een schema opgesteld aan de hand waarvan ze in een periode van drie jaar het volledige curriculum controleert door steekproeven te nemen uit het collegeaanbod. De examencommissie controleert ook jaarlijks tien procent van de bacheloreindwerkstukken. Met de komst van de toetsdeskundige per 1 september 2015 hoopt de examencommissie de kwaliteitsborging naar een nog hoger plan te tillen.

Bij de visitatie in 2013 bleek een aantal eindwerkstukken van onvoldoende academisch niveau te zijn. Om een kwaliteitsverbetering tot stand te brengen heeft de opleiding verschillende maatregelen genomen. Er is een nieuw scriptieprotocol opgesteld. Daarin is vastgelegd dat een eindwerkstuk altijd is gebaseerd op een probleemgestuurd primair bronnenonderzoek. De begeleiding is verbeterd door de invoering van de scriptieseminars. Eindwerkstukken worden tot nu toe niet allemaal gecontroleerd op plagiaat. Het panel adviseert dit snel als standaardprocedure in te voeren. De beoordelingscriteria voor de eindwerkstukken zijn aangepast. Acht knock-outcriteria zijn toegevoegd waaraan elk werkstuk ten minste moet voldoen. Elk eindwerkstuk wordt beoordeeld door twee lezers: de begeleidende docent en een door de examencommissie aangewezen tweede lezer uit een andere sectie. De sectieoverstijgende aanpak draagt bij aan inhoudelijke uitwisseling en algemeen gedragen beoordelingscriteria. Er is een strikte scheiding aangebracht tussen begeleiding en beoordeling: beide lezers komen onafhankelijk van elkaar tot een oordeel en bespreken dat vervolgens met elkaar. Bij een laag cijfer of verschil van inzicht wordt een derde lezer ingeschakeld. Het panel is van oordeel dat de beoordelingssystematiek door deze aanpassingen sterk verbeterd is. Ter voorbereiding op het bezoek heeft het panel vijftien eindwerkstukken bestudeerd. Het panel stelt vast dat al deze werkstukken van voldoende niveau zijn en dat de beoordeling adequaat is uitgevoerd. Het panel vindt het een sterk punt dat alle eindwerkstukken nu gebaseerd zijn op primair bronnenonderzoek.

Het panel concludeert dat de opleiding een intensief vernieuwingsproces in gang heeft gezet. Het beoordeelt zowel Standaard 2 als Standaard 3 nu als voldoende. De opleiding verdient naar het oordeel van het panel een compliment voor de cultuuromslag die tot stand is gebracht. De opleiding heeft geïnvesteerd door extra personeel aan te trekken (opleidingssecretaris, studiecoördinatie, toetsdeskundige), wat zal bijdragen aan de duurzaamheid van de verbetering. Het panel waardeert het enthousiasme en de grote stappen die sinds 2013 zijn gezet. Als dit vernieuwingsproces eerder en uit eigen beweging tot stand was gekomen zou het oordeel van het panel hoger uitgevallen zijn. Nu volstaat het panel met het oordeel 'voldoende' op beide standaarden met de aantekening dat de opleiding bij voortzetting van dit beleid in staat geacht moet worden in de toekomst een beter oordeel te verwerven.

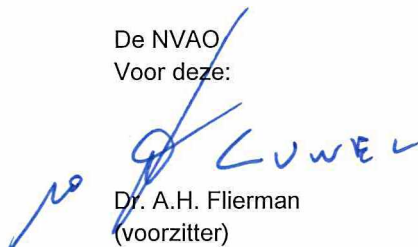
Ingevolge het bepaalde in artikel 5a.10, derde lid, van de WHW heeft de NVAO het college van bestuur van de Universiteit Leiden te Leiden in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen tot besluit van 21 maart 2016 naar voren te brengen. Bij e-mail van 18 april 2016 heeft de instelling laten weten geen opmerkingen te hebben.

De NVAO besluit accreditatie te verlenen aan de wo-bachelor Geschiedenis (180 EC; varianten: deeltijd, voltijd; locatie: Leiden) van de Universiteit Leiden te Leiden. De opleiding kent de volgende afstudeerrichtingen: Algemene geschiedenis, Economische geschiedenis, Middeleeuwse geschiedenis, Oude geschiedenis, Sociale geschiedenis, Vaderlandse geschiedenis. De NVAO beoordeelt de kwaliteit van de opleiding als voldoende.

Dit besluit treedt in werking op 30 juni 2014 en is van kracht tot en met 29 juni 2020.

Den Haag, 29 april 2016

De NVAO
Voor deze:

Dr. A.H. Flierman
(voorzitter)

Tegen dit besluit kan op grond van het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht door een belanghebbende bezwaar worden gemaakt bij de NVAO. De termijn voor het indienen van bezwaar bedraagt zes weken.

Uit besluit van 30 juni 2014

Onderwerp	Standaard	Beoordeling door het panel
1. Beoogde eindkwalificaties	De beoogde eindkwalificaties van de opleiding zijn wat betreft inhoud, niveau en oriëntatie geconcretiseerd en voldoen aan internationale eisen	Voldoende
2. Onderwijsleeromgeving	Het programma, het personeel en de opleidings specifieke voorzieningen maken het voor de instromende studenten mogelijk de beoogde eindkwalificaties te realiseren	Onvoldoende
3. Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties	De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing en toont aan dat de beoogde eindkwalificaties worden gerealiseerd	Onvoldoende
Eindoordeel		Onvoldoende

Beoordeling na herstel

Standaard	Standaard	Beoordeling door het panel
2. Onderwijsleeromgeving	Het programma, het personeel en de opleidings specifieke voorzieningen maken het voor de instromende studenten mogelijk de beoogde eindkwalificaties te realiseren	Voldoende
3. Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties	De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing en toont aan dat de beoogde eindkwalificaties worden gerealiseerd	Voldoende
Eindoordeel		Voldoende

De standaarden krijgen het oordeel onvoldoende, voldoende, goed of excellent. Het eindoordeel over de opleiding als geheel wordt op dezelfde schaal gegeven.

Panel eerste beoordeling en beoordeling herstelplan

- Prof. dr. Marjan Schwegman (voorzitter), hoogleraar Politiek en Cultuur in de lange twintigste eeuw, Universiteit Utrecht en directeur NIOD;
- Prof. dr. Luc François, hoogleraar Contemporaine Geschiedenis en oud-directeur Onderwijsaangelegenheden, Universiteit Gent;
- Dr. Amanda Kluveld, universitair hoofddocent en opleidingsdirecteur bachelor Cultuurwetenschappen / Arts & Culture, Universiteit Maastricht;
- Prof. dr. Jan Orbie, universitair hoofddocent EU External Relations, Universiteit Gent;
- Anne Stickers, student bacheloropleiding Internationale Betrekkingen, Rijksuniversiteit Groningen.

Het panel werd ondersteund door Muriel Jansen, secretaris (gecertificeerd).

Panel beoordeling gerealiseerd herstel

- Prof. dr. Luc François, (voorzitter) meritis gewoon hoogleraar in de geschiedenis aan de Universiteit Gent;
- Prof. dr. Jan Orbie, (lid) hoofddocent bij de vakgroep Politieke Wetenschappen en directeur van het 'Centre for EU Studies' van de Universiteit Gent;
- Prof. dr. Peter Raedts, (lid) emeritus hoogleraar middeleeuwse geschiedenis aan de Radboud Universiteit in Nijmegen;
- Linda van Exter BA, (student-lid) student Onderzoeksmaster Geschiedenis en student propedeuse Pedagogische Wetenschappen en Onderwijskunde, Universiteit van Amsterdam.

Het panel werd ondersteund door dr. Marianne van der Weiden, secretaris (gecertificeerd).